

„Életkarikatúra”

a JATE-klubjának folyosóján — Nagy András kiállítása. Nevezetesen úgy is, Bándó tükre, amiben emberi világunkat lát-hatjuk minden erejével és gyaroltságával. — Ugy megmutat-va, hogy a rajzok láttán arcun-kon átránduló mosoly-fintor má-sodperceiben már fogalmazódnak is bennünk a gondolatok: kipro-vokálja saját véleményünket a felmutatott jelenségekről. Sajátos figurákkal, vissza-visszatérő, de mindig megújuló ötletvariációk-kal készíti a szemlélőt — lé-gyen az egyetemista vagy mun-kás, fiatal vagy idős — arra, hogy görbe tükrébe nézve egy-egy percre elgondolkodjék; s ne-veesen, felháborodjon vagy éppen aggódjék az elé állítottakon.

Nagy Andrásnak — akit saját bevallása szerint „soha senki nem tanított hivatalosan rajzolni” — közel tizenöt éves, önma-gát állandó megújulási igénnyel való forma, kifejező eszköz ke-resés után sikerült eljutnia ed-dig. Technikumi diákként, ter-vező vállalati alkalmazottként, kőművesként, műkedvelő humo-ristaként — tehát más-más kö-

zegen és más-más jellegű mun-ka mellett — „vette észre” és rajzolta meg karikatúráit.

Amiknek témái — a kiállított tablók többségén — elárulják egyéniségének jellemző vonásait; a családhoz, a városhoz való ra-gaszkodását, a sport iránti érdek-lődését, játékos hajlamait. Leg-sikerültebbek — éppen az előb-blek következtében — a kiállítá-son bemutatott karikatúrái közül a gyermeknap, nőnap, anyák-napi tablók, a szegedi fesztiváló-kat jellemző összeállítás, a foci-ról rajzolt képek, a játékos öt-letekkel sziporkázó földrajzi, vá-rosi sorozatok. Érdekesekek, s több-ségükben értékesek groteszkjei. Kevésbé kifejezőek — s az általa képviselt formavilágból „kilóg-nak” — a rajz, fotó, festmény „összeszerkesztések”.

Az egyetemista közönség szá-mára külön csemegét jelentenek az egyetemi élet fonákosságait fel-mutató rajzok — amiknek jó ré-szével lapunkban már találko-zhattak, hiszen Nagy András tíz éve lelkes külső munkatársa a Szegedi Egyetemnek.

tíz éve örök témák Nagy Bándó András

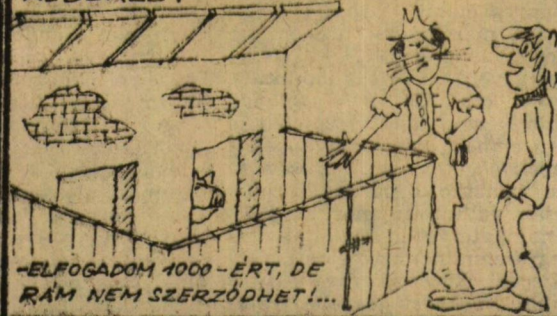
MENZA-KAJA

AKTIVITAS-PASSZIVITAS

ALBÉRLET

KEZDŐ DIPLOMÁS

Színház és főiskola

A jó kezdeményezés lassan hagyománnyá válik. S ezt jog-gal mondhatjuk arról a kapcsola-tról, amely a múlt esztendő februárjában jött létre a Szegedi Nemzeti Színház KISZ-szer-vezete, valamint a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola KISZ-bi-zottsága és közművelődési bi-zottsága között. A tavaly sikeres rendezvénysorozathoz hasonló-an az idén is megrendezik a fő-iskolai színházi hetet.

A március 13-19. között tar-tandó eseménysorozat keretében az első napon **felmező és díszlet-kiállítás** tekinthetnek meg a hallgatók a Tamási Áron klub-ban, ahol **Giricz Máttyás**, a szegedi színház igazgatója tart megnyitó beszédet. Március 14-én a Nemzeti Színház művészei, előzői és a főiskola diákjai

közös sportdelutánon mérhetik össze erejüket, ügyességüket kü-lönböző sportágakban, este pe-dig — ugyancsak a klubban — a színházi életéről, a színművé-szek, rendezők, díszlet- és jel-meztervezők munkájáról, kullisz-szatikokról és még sok más ér-dekességről beszélgethetnek el a szakemberekkel az érdeklődők.

A következő napok programja is jó szórakozást ígér: 15-én a színházzal kapcsolatos ismerte-lkekről adhatnak számot vetélke-dő keretében a résztvevők, majd a továbbiakban operaest, **Vidám sirató** címmel kisszínházi elő-előadás szerepel a rendezvények sorában. Végezetül filmvetítés, majd, **maszk- és jelmezvetítő** zárja az idei főiskolai színházi hetet.

Hová menj?!

SZOTE KISZ-klub:

Március 9-én 19 órákor: Az EAST együttes fellépése.

Március 13-16. között a SZOTE KISZ-szervezete politikai he-tének rendezvényei. (Lásd FIN program)

Március 20-án 19 órákor: SZOTEÁTRIUM POLITIKUM.

Március 21-én 19 órákor: Rut-kai Éva és Ablonczy László estje.

Március 22-én 19 órákor: Be-szélgetés Páskándi Géza íróval.

Március 23-án 19 órákor: a klub és a kollégiumok igazgató-ságának közös rendezésében (a szemészeti klinika tantermében a Britisch Légitársaság és a MALEV tudományos ismeretter-jesztő filmjeinek vetítése.

Március 24-én 20 órától Bene disco.

Március 26-án 10 órától kinan-dulás a Sziklás tóra.

Március 27-én Bujtor István és Madarasz József lép fel.

Március 28-án 19 órától a Ka-láka együttes műsora.

Március 30-án 19 órától Sán-dor György: Lyukasóra.

JATE KISZ-klub:

Március 8-án 18 óra 30 per-cor: ASZTRO-KÖR alakuló ülé-se.

Március 9-én 18 órától a Filo-zófiai Kör, 19 órától a Képző-művészeti Kör foglalkozása. 20 órákor: Tolnay Klári előadástje.

Március 10-én 19 órától Hor-váth disco.

Március 11-én 19 órákor: Le-het egy kérdéssel több? 18-22 óra között Gyöprugi.

Március 14-én 19 órákor: Isko-la a láthatáron (beszélgetés ok-tatási rendszerünkéről).

Március 16-tól a Zebegényi Műhely tárlata.

Március 20-án 18 óra 30 per-cor: Komoly zenei kör. 19 órákor: Lehet egy kérdéssel több?

Március 22-én 18 órától ve-le-ménycsere a pszichológia ok-tatásának helyzetéről. 20 óra 30 perctől Klubforum.

Március 23-án Fotókör.

Tamási Áron klub:

Március 9-én 19 óra 30 perctől: a főiskolai jazz zenekar műsora.

Március 10-én este a Gúnya-együttes fellépése.

Március 11-én disco.

Március 13-19. között a főis-kolai színházi hét rendezvényei.

Március 20-án a Népszínház előadása: Mono dráma Petőfiről.

Március 22-én Holman Endre előadói estje.

Március 23-án Leikes Péter vezetésével zenei filmvetítés.

Ifjúság az ifjúságnak

Orvostanhallgatók tartottak osz-tályfőnöki órákat.

Első hallásra, mitagadás, nehe-zen „emészthető” e hír. S tán még inkább különössé válik, amikor arról is értesülhetünk, hogy az il-letékes iskola igazgatója hivatalos levélben további osztályfőnökös-ködő medikusokat kér. — Miért és hogyan lehetséges ez? — Azért, mert az iskolában felismerték, hogy az osztályfőnöki kötelességé-t „családi életre nevelés” cím-szó alatt néhány órában és bizo-nyos témákban az erre felkészült orvosjelöltek sokkal eredménye-sebb tevékenységet tudnak pro-duálni, mint a tanárok. Olyan egyszerű okoknál fogva, hogy ha például a családtervezés egész-ségügyi vonatkozásairól, a szakisme-retekről rendelkező egyetemistá-tól hallhatunk a középiskolások — fiatalok a fiatalok: őszinte, ter-mészetes légkörben — hatéko-nyabb az ismeretátadás, a neve-lés e témában.

Ezen felismerés alapján íródott az említett levél Szeged egyik középiskolájában — a keres címzett-je pedig a Tudományos Ismeret-terjesztő Társulat Csongrád me-gyei Szervezete, illetve a TIT-ben tevékenykedő medikusok.

Hatások

— Akiknek munkájához, miként a többi egyetemista és főiskolás ilyen tevékenységéhez is — aho-gyan erről Molnár Zoltán, a szer-vezet megyei titkára tájékoztat-tott — éppen az az legfontosabb jelleg, hogy az ifjúság közvetít ismereteket az ifjúságnak. Fiata-lok kerülnek kapcsolatba egymás-sal közvetlen légkörben, ami szé-lek skálájú megnyilatkozások le-hetséges szintjére, s egyszersmind a sokféle egymásra hatás lehe-tőségét hordozza magában mindkét fél számára. Az egyetemistákat pl. ösztönzi arra, hogy megtanul-ják tudásukat mindenki számára érthetően továbbadni. Az egy-egy előadást követő beszélgetések so-rán közelebb kerülnek más ifjú-sági rétegek világának sajátos problémáinak, emberi közösségei-hez. Itt megszeretik, aztán már diplomás szakemberként is szí-vővé válnak ezek a tevékeny-segek: könnyebben és hasznosab-ban illeszkednek be szűkebb kör-nyezetük közéletébe.

S egyre többen vannak, akik a fent elmondottakat felismerve je-lentkeznek a TIT-be. Intézmé-nyünk hallgatói közül jelenleg 225 fő. Száz orvostanhallgató és 125 tanárszakos. Az adatokat az országos létszámmal összevetve — 1977. december 31-én 119 or-vostanhallgató és 648 tanárszakos tagja volt a szervezetnek — örömmel állapíthatjuk meg, hogy a szegedi egyetemisták, főiskolások előkelő helyet foglalnak el a kép-zetlebeli rangsorban. (Némi homá-lyosító foltot a kedvező képre csu-pán az vet, hogy egyetlen egy szegedi hallgató sem végez — igaz, az országban összesen is csak húsz — a TIT keretében ismeret-terjesztő munkát. S bár tudjuk, hogy a KISZ-szervezet égisze alatt az alapvető állampolgári ismeret-ekről tartanak tájékoztatókat né-

hány üzemben, iskolában, mégis (vagy annál inkább!) felmerül a kérdés, miért nem kapcsolódnak a TIT-hez?)

Bölcsészpári példa

A tanárszakosok között legtöbb a bölcsész. A TIT és a BTK eddi-gi jó kapcsolatainak eredménye-ként — s más intézményeink szá-mára példaként — februárban a szervezet megyei elnöke és a kar dékánja együttműködési megállapodást kötöttek. A szerződő felek szerint: Mind a TIT, mind a kar fontos feladatának tartja a köz-művelődési munka iránt érdeklődő hallgatók felkészítését, a köz-művelődési tevékenységre. Ezért: a kar biztosítja a hallgatók elmé-leti felkészítését és módszertani ismereteik megszerzését népmű-velési specializáció keretében. A TIT tematikája alapján a hall-gatóknak lehetőséget biztosít klubfoglalkozásokon elméleti és gyakorlati ismeretek megszerzé-sére; előadások, sorozatok szerve-zésébe vonja be a hallgatókat; megismerteti velük a szakosztá-lyok munkáját; a munkában részt vett végzős hallgatóknak a kar és a TIT ajánlólevelet ad, hogy azzal elősegítse új munkahelyükön a közművelődési tevékeny-ségbe való azonnali bekapcsoló-dásukat. A szerződés szerint azt is célul tűzték ki, hogy a kar ok-tatói közül minél többet bevon-janak az ismeretterjesztés terv-szerű munkájába.

A társulat célja az, hogy mind a hallgatók, mind az oktatók szá-mára egyre tagabb teret biztosít-son az ismeretszerzésre és is-meretterjesztésre. Kíváncsok len-ne, ha például a ma még érezhe-tően túlsúlyban levő idegennyelv-tanulási és művészeti érdeklődés mellé — mind befogadóként, mind ismeretközliként — felzárkózna-nak körükben más tudományágak. Lehetőséget adna például a TIT a hallgatói csoportoknak érdeklő-dések szerinti szabadegyetemi szervezésére. Törekednek az in-tézményi TIT-csoportok olyan fel-készítésre, hogy — éppen az „If-júság az ifjúságnak” címszóval — a tizenévesek korosztálya szá-mára közvetítsenek minél szélesebb körben ismeretanyagot. Még hozzá úgy, hogy közben saját érdeklő-csü és ismereti körük is bővül-jön. Sőt; ennek a szűkebb hall-gatótársi közege is legyen kisug-gárzó hatása! Olyan, ami a szak-barbárság, a választott tudomány-szak szerinti mesterséges elkülö-nülés ellen is hat. Ami arra ösz-tönöz mind többeket, hogy vegye-nek részt a TIT keretében az ön-művelő és közművelő tevékeny-ségben. Illetve arra, hogy hama-rosan kialakuljon egy olyan lég-kör intézményeinkben, amiben ezt a munkát megfelelően elismerik és megbecsülik.

Akkor bizonyára kevesebben csodálkozunk majd legközelebb annak hallatán, hogy medikus tartott osztályfőnöki órát...

SZ. M.

Gyalulni muszáj

Az író, aki valaha asztalosmes-teriséget tanult, azt mondja: gya-lulni kell. És nemcsak az aszta-losságra érti. Főleg nem arra érti. A gyalu a legtekélyesebb szer-zésű mindegyik között állítja; a gyalulás pedig egyfajta világszem-lélet kifejezője. Aztán mondja azt is, hogy a szerszámoknak lelke van, meg szókincsük is. Az író, aki abban a székben ül, melyben valaha Tömörkény István és Móra Ferenc, ma sem tagadja meg aszta-losság eredetét, sőt mindenkit ar-ról próbál meggyőzni, amit már leírtam: gyalulni kell.

Hegyi László asztalosmester. Nem mondom el neki, ami a szak-májáról mindig eszembe jut: azt sem hozom szóba, hogy egy ic-pickét irigylem is azért, hogy aszterszámaival szép és értelmes tárgyakat tud alkotni. Nem mon-dom, mert megmosolyogna a ba-jusza alatt. Az a fontosabb, hogy egy ember, akinek effajta tehet-ség adatik, hogyan gondolkodik arról...

— Három évem van a nyugdí-jis.

Hangjában nincs nosztalgia, vagy valamiféle bánat. A tényt mondja, azt: végigdolgoztam egy emberöltőnyi időt.

— El is megy nyugdíjba? — kérdem.

— El, de egy mesterember, ha valóban az, dolgozik addig, amíg képes a kezét fölemelni. A mes-terembernek a munka nem nyűg, hanem öröm.

— Mindig?

— Mindig.

— Hol s merre dolgozott ed-dig?

— Az inasévek alatt a meste-rénnél, aztán voltam egy dara-big a Jutagárban, meg tanítot-tam a szakmára középiskolás fiú-kat is a Radnóti gimnáziumban. Ottan kerültem ide a tudomány-egyetemi javítóműhelybe.

— És itt? Elég az egy ember-nek, hogy javít, toldoz-foldoz?

— Az nem, de itt nem is olyan feladatok vannak. Nézz meg né-hány tanár szobáját, s a bútoro-kat figyelje benne. Sok berende-zést én csináltam. Búszke is va-gyok rá. Ne kérdezze, hogy miért,

legalábbis addig ne, amíg meg nem nézi azokat a szobákat.

Körbenézek a műhelyben. Min dolgozik most Hegyi László? Gya-lupadja mellett antik, intarziás bútork. Javításuk — gondolom — szinte már nem asztalosmes-teri, hanem restaurátori feladat.

— Nagyon szeretem a régi bú-torokat — mondja önkéntelen bá-méskodásomat látva a mester. — És a maiakat?

— Nézz, a mai bútorkat könnyű megcsinálni. Ez az egyik dolog. A másik az, hogy nem is tartanak addig, mint a régiék. Ahogy változik a divat, úgy a bú-tor is. És hogy szeretem-e ezeket az egyforma szekrényeket, széke-keket? Mit is mondjak? En a szép munkát szeretem, az olyat, ami-ben megmutathatom, amit ennyi esztendő alatt tanultam. Azt hi-szem, hogy ezzel mindenki így van bármilyen legyen a szakmája.

Hegyi László a József Attila szocialista brigád tagja. Ebben az évben nagy megtiszteltetés érte. Budapestet vette át nemrégiben a Szocialista munkaverseny 1977. évi győztese kitüntetéssel. Azért kapta, mert gyakorlatban is meg-valósította, amit a már említett író olyan fontosnak tart minde-nekben: tudta, hogy gyalulni kell, a fát is, az embert is. Mindent. Hogy szebb legyen!

EREB GABRIELLA